

[Finansministeren.]

mærkninger, idet jeg endnu en Gang takker de ærede Ordførere for deres velvillige Modtagelse af Lovforslaget,

Villemoes: Jeg takker den højtærede Finansminister for hans Svar paa mit Spørgsmaal. Jeg tror ikke, at Urene gaar mere eller mindre præcist, enten der bliver betalt 10 pCt. af dem eller ikke. Jeg sagde, at jeg var glad ved, at vi er kommet af med de væmmelige Sirener. Skal man til Frokost, maa man hale sit Ur op af Lommen, hvis man har et saadant, og af det har Staten, altsaa Finansministeren, taget 10 pCt. Men det er ikke noget stort Spørgsmaal, og lige saa lidt, om Afsætningsafgiften paa Manufakturvarer skal ophøre nogle faa Dage før eller senere; det skal jeg altsaa ikke opholde mig ved. Jeg vil stemme for Lovforslaget, som det foreligger.

Den højtærede Finansminister udtalte, at Ordføreren for Venstre i det andet høje Ting for en 5—6 Aar siden havde erklæret sig for Tilhænger af en almindelig Omsætningsafgift. For det første kender jeg ikke den Udtalelse, i alt Fald erindrer jeg den ikke i Øjeblikket. For det andet tror jeg, der kun kan være Tale om, at vedkommende Ordfører — det maa jo have været det ærede Medlem Hr. Himmelstrup — har sagt, at han hellere vilde have haft en almindelig Omsætningsafgift ligesom i Norge paa een Procent paa alle Varer — det vil sige alle Varer med Undtagelse af de daglige Livsfornødenheder, særlig Fødevarer; det maa man føje til, hvis man skal være retfærdig, og det ved jeg da, at den højtærede Finansminister gerne vil være. Min Partifælle har næppe udtalt sig om en Omsætningsafgift paa alle Varer uden Undtagelse.

Jeg mener selv, at en lav Omsætningsafgift kunde være bedre end det, man har fundet paa her for at undgaa Vanskeligheder af teknisk Art. Jeg giver ikke 2 Øre for Udtalelser af Finansebedsmænd om tekniske Vanskeligheder. Naturligvis kan man tage en Varepost ud; der er ingen, der kan overbevise mig om, at man ikke kan tage en Varepost ud eller omvendt. Det er noget, man har gjort paa saa mange, mange Omraader.

Jeg er enig med den højtærede Finansminister i, at naar vi atter kan faa Manufakturvarer til vort Land, kan der blive Tale om en Rationering af Tøj til Befolkningen. Jeg er ganske overbevist om, at det er noget, mit Parti vil være interesseret i, og jeg vil meget gerne gaa med til at drøfte dette

Spørgsmaal. Jeg synes dog ikke, den højtærede Finansministers Udtalelse var helt klar, idet den højtærede Finansminister, saa vidt jeg forstod ham, talte om Rationering, naar der kom Varer frem. Efter min Mening er en Rationering særlig paa sin Plads, naar der ikke kommer Varer nok frem. Naar vi ikke har rigeligt med Varer her i Landet — og det har man ved Valuta-centralens Regulering af vor Import gennem 30erne sørget for, der ikke var —, kan der være Tale om Rationering, for ellers kan de, der har Midler, købe Varerne op. Men hvis den lykkelige Dag skulde komme, da der er rigeligt af Manufakturvarer og Lædervarer, behøver vi selvsagt ingen Rationering. Der er dog næppe nogen, som tror, at dette vil blive Tilfældet i den nærmeste Tid. Derfor er det saare sandsynligt, at vi kommer til at rationere i Begyndelsen, for at ogsaa Smaakaarsfolk og de, der har de færreste Penge, kan faa deres Part af Varerne. Angaaende dette Spørgsmaal er jeg i alt Fald villig til at deltage i Forhandlinger, naar den Tid kommer; men det er jo noget, der ikke nu foreligger til Overvejelse.

Jeg anbefaler vedblivende Lovforslaget, saaledes som det er forelagt, til Vedtagelse ved tredie Behandling.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg tilsigtede ikke nogen Diskussion med det ærede Medlem Hr. Villemoes om Spørgsmaalet Omsætningsafgift paa alle Varer eller Omsætningsafgift paa en begrænset Gruppe af Varer. Jeg har heller ikke citeret nogen Udtalelse af det ærede Medlem af Folketinget Hr. Himmelstrup fra for 5—6 Aar siden, men blot henvist til en Bemærkning af dette ærede Medlem ved det foreliggende Lovforslags Behandling i Folketinget for nogle faa Dage siden, hvor det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at han havde foretrukket en Ordning med en samlet Omsætningsafgift. Men der er vel ingen Anledning til i disse Samlingstider, hvor vi alle sammen er saa enige, som vi nu engang er og skal være, at uddybe disse Spørgsmaal. Jeg har blot villet fremføre dette lille Anliggende som en Replik til det ærede Medlem.

For Tidsfristens Vedkommende skal jeg heller ikke inklade mig paa nogen yderligere Diskussion. Jeg maa anse det for at være et i denne Sammenhæng underordnet Spørgsmaal, som ikke kan volde Vanskeligheder af Betydning, hverken til den ene eller den anden Side.

Det gør mig ondt, hvis jeg med Hensyn